

миналъ отъ Ландсхутъ прѣзъ Фрейбургъ и Ромменау къмъ Нимпчъ и извѣстилъ Фридриха за трудното си положение. Недоволенъ отъ отстъплението му отъ Ландсхутъ, Фридрихъ му заповѣдалъ веднага да се върне тамъ. Като испратилъ генерала Юнгъ-Цитена съ 7 баталиона и 3 ескадрона къмъ Цейскенбергъ, за обезпечение на съобщенията си съ Швейдницъ, Фукé съ останалитѣ у него 10.600 души заелъ (на 19 юний) по напръшната, по броя на войскитѣ му твърдѣ голѣма, позиция при Ландсхутъ. Тогава Лаудонъ, възползванъ отъ прѣвсходството въ броя на силитѣ си, съ 31.000 души заобиколил и атакувалъ (на 23 юний) Фукé отъ 4 страни. Слѣдъ най упорито, геройско съпротивление, въ продължение на 7 часа, противъ три пѣти по многоброенъ неприятелъ, по голѣмата частъ отъ отряда на Фукé билъ истребънъ; само една малка частъ отъ конницата успѣла да си пробий пѣтъ и се спаси. Фуке билъ раненъ, взетъ въ плѣнъ и принуденъ съ останкитѣ на корпуса си (3.000 души) да сложи оружие; отряда на Юнгъ-Цитена отстъпилъ къмъ Швейдницъ. Истреблението корпуса на Фукé лишило Фридриха отъ 10.000 души

— загуба въ тогавашнитѣ обстоятелства за него извънрѣдно чувствителна — и отворило на Лаудона пѣтя за горня Силезия. Обаче Лаудонъ не се възползвалъ отъ това и, като се расположилъ между Лигницъ и Пархвицъ, цѣлъ мѣсецъ стоялъ въ необяснимо бездѣйствие, а на 20 юний обсадилъ най послѣ Глацъ.

Фридрихъ напълно оправдалъ дѣйствиата на Фукé и до самата смъртъ на послѣдния не прѣставалъ високо да го цѣни и уважава. Отъ своя страна Фукé се считалъ жертва на Фридриховото своенравие; но вината за пораженаето му пада по вѣчето върху самия него, отколкото върху Фридриха, тъй като той не разбралъ духа на настѣпателно-обранителния начинъ на дѣйствиата на Фридриха и не се възползвалъ отъ централното си расположение, за да разбий колонитѣ на Лаудона по части.

Принцъ Хенрихъ, който се намиралъ на три прѣхода отъ Ландсхутъ, но не отишълъ на помощ на Фукé, въ туй време, когато Лаудонъ съ прѣвсходящитѣ си сили застрашавалъ послѣдния, а руската армия била още на Висла, съ нищо не може да бжде оправданъ.

§ 84.

Дѣйствиата въ Саксония.

Дѣйствиата на Фридриха противъ Дауна. — Движението на Дауна за Силезия. — Обсадата на Дрезденъ. — Обратното движение на Дауна за Саксония.

Заеманието отъ Лаудона планинскитѣ проходи при Зилбербергъ и Варта и блокиранieto на Глацъ отъ него турили Фридриха въ такова трудно положение, въ което, по собственитѣ му думи, *той трѣбвало на всичко да се рѣши и всичко да предприеме, за да може само да приобретe нѣкоя повърхность надъ неприятеля.* Загубата на Глацъ изглѣждала неизбежна, а съ нея проходите прѣзъ

Исполинскитѣ планини, взети въ тилъ отъ австрийцитѣ, не можали по вече да бждѣтъ отбранявани отъ прусситѣ, и на неприятеля се стварялъ свободенъ пѣтъ къмъ Берлинъ. Отъ друга страна най малкото отдалечаване на Фридриха отъ Саксония можало да му струва загубата на тѣзи страна и сѣщо да отвори на австрийцитѣ най правия и най удобния пѣтъ отъ Бохемия за Берлинъ. Въ тѣзи трудни